

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priştine, 11 Haziran 2012
Nr.ref: RK 251/12

KABUL EDİLMEZLİK KARARI

Başvuru no: KI 52/10

Başvurucu

Arben KIQINA

Gilan Bölge Mahkemesi'nin P.nr. 162/2003 sayı ve 7 Nisan 2005 tarihli kararı ile Kosova Yüksek Mahkemesi'nin Ap. Nr. 393/2006 sayı ve 20 Mayıs 2008 tarihli ve PKL-KZI 30/2010 sayı ve 1 Şubat 2011 tarihli kararlarının Anayasaya uygunluk denetimi

KOSOVA CUMHURİYETİ ANAYASA MAHKEMESİ

Aşağıdaki yapıdadır:

Enver Hasani, Başkan
Kadri Kryeziu, Başkanvekili
Robert Carolan, Üye
Altay Suroy, Üye
Almiro Rodrigues, Üye
Snezhana Botusharova, Üye
Ivan Čukalović, Üye
Gjyljeta Mushkolaj, Üye
Iliriana Islami, Üye

Başvurucu

1. Başvurucu Glogofça Belediyesine bağlı Bayiçe köyü doğumlu olup kendisini Glogofçalı avukat Ibrahim Z. Dobruna temsil etmiştir. Başvurunun 300'ü aşkın sayfası vardır.

2. Bu başvurunun olgu ve iddiaları KI 46/10, KI 52/10, KI 78/11 ve KI 81/11 numaralı başvurularda da ortaya konmuşlardır.

Hukuki dayanak

3. Anayasa'nın 113.7 maddesi, 03/L-121 sayılı Anayasa Mahkemesi Hakkında Yasa'nın (bundan sonra: "Yasa") 22. maddesi ile Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün (bundan sonra: "İçtüzük") 56(2). kuralı.

Başvurunun konusu

4. Başvurucu Gilan Bölge Mahkemesi'nin P. nr. 622/2003 sayı ve 7 Nisan 2005 tarihli kararı ile Kosova Yüksek Mahkemesi'nin Ap. nr. 393/2006 sayı ve 20 Mayıs 2008 tarihli ve PKL-KZI Nr. 30/2010 sayı ve 1 Şubat 2011 tarihli kararlarının Anayasa'nın 31. maddesiyle [Adil ve Tarafsız Yargılanma Hakkı] güvence altına alınan adil yargılanma hakkının ihlali hakkında başvuruda bulunmuştur.

Davanın Mahkeme'deki seyri

5. Başvurucu 29 Haziran 2010 tarihinde Mahkeme'ye başvurmuş ve başvurusu KI 52/10 numara ile kaydedilmiştir. Başvurucu 1 Haziran 2011 tarihinde Mahkeme'ye ilave evrak teslim etmiştir.
6. Bundan önce Drenas Belediyesine bağlı Kraykova köyü mukimi Bayan Sebahate Shala "Kıqina Davası İçin Adalet" Düzenleme Kurulu'nun vekaletine istinaden 25 Haziran 2010 tarihinde başvurmuş ve başvurusu KI 46/10 numara ile kaydedilmiştir.
7. Aynı şekilde Jeton Sefer Kıqina da 29 Mart 2011 tarihinde Mahkeme'ye başvurmuş ve aynı tarihte KI 43/11 numara ile kaydedilmiştir.
8. Burim Ramadani, Arsim Ramadani, Arben Kıqina ve Blerim Kıqina 7 Haziran 2011 tarihinde Mahkeme'ye dilekçe sunmuşlar ve dilekçe KI 78/11 numara ile kaydedilmiştir.
9. Burim Ramadani ve Arsim Ramadani'nin 13 Haziran 2011 tarihinde Mahkeme'ye sundukları bir dilekçesi KI 81/11 numara ile kaydedilmiştir.
10. Mahkeme Başkanı 11 Kasım 2010 tarihinde KI 46/10 sayılı başvuru için Üye Snezhana Botusharova'yı raportör yargıç olarak görevlendirilmiştir. Aynı tarihte Üye Robert Carolan başkanlığında üyeler Altay Suroy ve Ivan Čukalović'ten oluşan Ön İnceleme Heyeti belirlenmiştir.
11. Başkan'ın 19 Temmuz 2011 tarih ve BK-46/11 sayılı kararı ile KI 46/10, KI 52/10, KI 43/11, KI 78/11, KI 78/11 ve KI 81/11 sayılı başvuruların konu ve müdahil kişiler bakımından birbirleriyle olan ilgilerinden dolayı birleştirilmişlerdir. Tüm bu başvuruları aynı raportör yargıç ve Ön İnceleme Heyeti ele almıştır.
12. Üye Ivan Čukalović'in geçici olarak bulunmasından dolayı Başkan Enver Hasani kendisini Ön İnceleme Heyeti'ne vekaleten atamıştır.
13. Ön İnceleme Heyeti 15 Mayıs 2012 tarihinde raportör yargıcın raporunu görüştüğten sonra başvurunun kabul edilmezliğine ilişkin öneri sunmuştur.

Başvurucu tarafından Mahkeme'ye sunulan evraka göre olguların özeti

14. H. H. eşi ve çocuklarıyla birlikte 20 Ağustos 2001 tarihinde Baiçe köyünde bir düğüne katılmışlardır. O günün akşamında otomobilleriyle düğün yerinden yarıldıktan sonra pusuya düşürülerek açılan ateş sonucunda kendisi, eşi, oğlu ve iki kızı vefat etmişlerdir. Küçük bir kız hayatta kalmaya başarmıştır.
15. Blerim Kiqina ile Jeton Kiqina ertesi gün Burim Ramadani, Arsim Ramadani ve Arben Kiqina ile Glogofça'daki Era Restoranda buluşmuşlardır. Burim Ramadani eylemin çok güzel geliştiğini ve S. K.'nin parayı verdiği veya vereceğini belirtmiştir. Paraları nasıl paylaşacaklarını konuşmuşlardır.
16. Blerim Kiqina 4 Temmuz 2002 tarihinde polis merkezine gitmiştir. Bu arada tutuklanıp hakları bildirilmiş ve ifadesi alınmıştır. Blerim Kiqina susma ve hukuki yardım hakkından feragat edip ifade vermeye devam etmiştir. Blerim Kiqina cinayeti işlediğini kabul etmiş ve suça ortak olanları açıklamıştır. Açıkladığı kişiler şunlardır: Burim Ramadani, Arsim Ramadani, Arben Kiqina, Jeton Kiqina ve diğerleri.
17. Blerim Kiqina 7 Temmuz 2002 tarihinde sorgu hakiminin huzuruna çıkıp 4 Temmuz 2002 tarihinde poliste verdiği ifadenin nerede ise tıpkısını tekrar etmiştir.
18. Blerim Kiqina 4 ve 7 Temmuz 2002 tarihlerinde poliste verdiği ifadelere rağmen beyanını kurguladığı gerekçesiyle 11 Kasım 2002 tarihinde ifadesini geri çekmiştir.
19. Gilan Bölge Mahkemesi'nde açılan dava ve müteakip yargılamadan sonra Burim Ramadani, Arben Kiqina, Arsim Ramadani, Blerim Kiqina ve diğerleri H. ailesinin 5 mensubunu öldürme suçundan yargılanıp hüküm giymişlerdir (P. nr. 162/03 sayı ve 7 Nisan 2005 tarihli karar).
20. Sanıkların hepsi Gilan bölge Mahkemesi'nin P. nr. 162/03 sayı ve 7 Nisan 2005 tarihli kararına itiraz etmişlerdir. Priştine Bölge Mahkemesi'nin 20 Mayıs 2008 tarihli duruşmasının sonunda karar açıklanarak (AP-KZ 393/2006 sayılı karar) Burim Ramadani, Arsim Ramadani, Arben Kiqina ve Blerim Kiqina'nın itirazları yerinde bulunmayarak reddedilmişlerdir.
21. Burim Ramadani, Arsim Ramadani ve Arben Kiqina ile ilgili itiraz başvurusunda Yüksek Mahkeme tarafından ikinci derece kararına dayanılarak çıkartılan kararın ceza yargılaması usulü ihlali (Mahkeme Heyeti'nden bir yargıcin değiştirilmesi dahil), olgusal durumun yanlış ve eksik tespiti, ceza yasasının ihlali ve ceza kararının adil olmadığı şikayetlerini içermekteydi. İtiraz dilekçesinde dile getirilen usul ve maadi hususları Yüksek Mahkeme incelemiştir.
22. İtiraz dilekçesine yönelik alınan karardan memnun kalmayan başvuruçular Yüksek Mahkeme'nin kararına karşı yeni bir dilekçe sunmuşlardır. Yüksek Mahkeme'nin Üçüncü Derece Heyeti itirazları yerinde bulunmayarak reddetmiştir (API. nr. 04/2009 sayı ve 16 Eylül 2009 tarihli karar).
23. Bu itirazda öne çıkan konulardan birisi Bölge Mahkemesi Mahkeme Heyeti'nin yapısıyla ilgilidir (ilk derece mahkemesi). Yargılama süreci devam ederken Mahkeme Heyeti'nin uluslar arası bir yargıci yerine bir başka uluslar arası yargıci atanmıştır. Başvurucu, diğer yargıçların yeni atanan yargıci üzerinde etki etme imkanının yaratıldığını ve yargılamanın yeniden başlatılması gerektiğini ileri sürmüştür. Yüksek

Mahkeme'nin ikinci derece mahkemesi olarak Ceza Yargılaması Usul Yasası ihlalinin bulunduğunu reddettiğini ileri sürmüştür.

24. Yüksek Mahkeme'nin üçüncü derecesi tarafından itirazın bu maddesi Ceza Muhakemeleri Usul Yasasının 305. maddesine [veya Ceza Muhakemeleri Usul Yasasının ilgili hükümlerine] dayanarak temelden yoksun olduğu gerekçesiyle reddeilmiştir. Söz konusu madde Mahkeme Heyeti'nin değişmesi durumunda tanıkları tekrar dinlememeye veya olay yeri incelemesi yapmamaya bunun yerine tanıkların kayda geçirilmiş ifadelerini dikkate almaya karar verebilir. Yüksek Mahkeme yeni yargıca yargılama dosyasındaki tüm malzemenin teslim edildiğini belirtmiştir. Yüksek Mahkeme yeni yargıcın üzerine eski yargıçların herhangi bir etkisinin olduğu yönünde herhangi bir delil tespit etmemiştir.
25. Bundan başka Mahkeme Heyeti'ndeki uluslararası yargıcın değiştirilmesi hukuken yapılabilen olup bununla ilgili koşullar yerine getirilmişlerdir. Anayasa Mahkemesi bu doğrultuda 37442/97 başvuru numaralı P.K. v. Finlandiya davası 9 Temmuz 2002 tarihli kararına atıfta bulunmak ister. Mahkeme kararında yargılama süresince bir yargıcın değiştirilmesinden bağımsız olarak *"Mahkeme'nin görevi delillerin toplanması da dahil olmak üzere, usulün bir bütün olarak adil olup olmadığını tespit etmektir. ... Ancak, bu davanın özel koşullarından dolayı Mahkeme, kendi içindeki bu kusurun 6. madde ihlali oluşturmadığını değerlendirmiştir. Birinci olarak Mahkeme Heyeti Başkanı'nun değişmesine rağmen jürinin üç üyesi yargılama süresince değişmemiştir. İkinci olarak söz konusu tanığın güvenilirliği herhangi bir safhada sorgulanmamış, dosyadaki yazışmalarda tanığın güvenilirliğine ilişkin şüpheleri mazur görececek belirtilere rastlanmamıştır. Mahkeme Heyeti'nin yeni başkanının emrinde tanığın dinlendiği duruşma tutanağının bulunduğu olgusu başkanın yargılama sürecine doğrudan yer alması eksikliğini önemli ölçüde telafi eder (krş. Karjalainen v. Finlandiya başvuru no 30519/96, Komisyon'un bildirilmemiş 16 Nisan 1998 tarihli kararı. Üçüncü olarak başvuru cezası yalnız H. tanığın ifadesine dayandırılmamıştır. Son olarak Mahkeme Heyeti Başkanı'nun dava sonucuna etki etmek veya kötü bir niyet için değiştirildiğini gösteren bir belirti yoktur. ... Bu davada yerel mahkemelerin çıkarttıkları sonuçlar 6. maddeye göre başvuruda bulunacak şekilde keyfi oldukları görülmektedir. ..."* AİHS'nin diğer bir davası da yargılama süresince yargıç değişikliğinin Sözleşme'nin 6. madde ihlali oluşturmadığını göstermektedir (bk. Barbera, Messegue ve Jabardo v. İspanya, başvuru no: 10590/83, 6 Aralık 1988; Moiseyev v. Rusya (başvuru no: 63/936/00), 9 Kasım 2008 ve Öcalan v. Türkiye (başvuru no: 46221/99, 15 Mayıs 2005). Tüm bunlar göz önünde bulundurulduğunda Mahkeme, Yüksek Mahkeme'nin adil ve tarafsız yargılanma hakkı ihlalinin bulunmadığını tespit ettiğinde haklı olduğu görüşündedir.
26. İtirazın bir başka boyutu, üst maddenin (a) (iii) bendinden belirtildiği şekilde ilk derece mahkemelerince delillerin kabul edilirliğidir. İlk derece mahkemeleri Blerim Kiqina, tanık "MB" ve saldırıda hayatta kalan kızın ifadelerine büyük önem atfetmişlerdir. Bu delil kaynaklarına güvenilir olmadıkları gerekçesiyle itiraz edilmiştir. Yüksek Mahkeme bu itirazı reddetmiş ve aşağıdaki gerekçeyi ileri sürmüştür:
- a. Blerim Kiqina'nın tanıklığına ilişkin video kayıtlar incelendikten sonra ifadesini gerçek olduğu meydana çıkmış ve kendisinin delilleri uydurduğu yönünde bir kuşkuya yer kalmamıştır. Cinayet olayının ayrıntılı olarak açıklanması ancak olaydan dolaysız bilgisi olan biri tarafından yapılabilirdi.

- b. Blerim Kiqina'nın 4 Temmuz 2002, 7 Temmuz 2002 ve 11 Ekim 2002 tarihli ifadelerinin ayrıntılı olarak incelenmesinden sonra özellikle Blerim Kiqina'nın 20 Ağustos 2001 tarihinde hareketiyle ilgili bazı düzensizlikler tespit edilmişlerdir. İfadenin kısmen güvenilir olmadığı tespit edildikten sonra ifadenin tamamının bir kenara atılamayacağı sonucuna varılmıştır. Blerim Kiqina'nın tanıklığının kabul edilir kısımları görüşüldükten sonra onun ilgili zamanda olay yerinde olduğu ve işlediğini kabul ettiği suçları işlediği aşıkardı. Blerim Kiqina'nın 7 Temmuz 2002 tarihinde sorgu hakiminin huzurunda verdiği ifadenin doğruluğunu itirafının niyeti, ifadesinin doğruluk ve kabul edilirligi, büyük uyuşmazlıkların bulunmayışı ve diğer sanıkların suç işlendiği anda başka yerde buldukları yönündeki kanıtların tutarsızlığı ortaya koymuştur.
- c. Karar alınırken Blerim Kiqina'nın diğer sanıkları doğru teşhis etmesi, silahların alındığı yerin bulunması, H. ailesinin düğün yerinden ayrıldığı zaman, köprüdeki olayların kronolojisi ve aracın köprüdeki konumu gibi suç itirafını destekleyen deliller de dikkate alınmıştır. Bu deliller saldırıda hayatta kalan kızın, MB'nin, R.K., S. K., E. K., G. K., Y. K. ve B.K.'nin tanıklıkları, telefon kayıtları ve suçü işlemek için kullanılan silahla ilgili Blerim Kiqina'nın ifadesini destekleyen balistik raporları ile teyit edilmiştir.
- d. MB'nin tanıklığının kabul edilemez olduğu yönündeki iddia temelden yoksun olduğu gerekçesiyle reddedilmiştir. MB, Burim Ramadani'nin kendisine cinayeti onun işlediğini bildirdiği yönünde deliller sunmuştur. İtirazda şu ifadelere yer verilmiştir: 1) MB Burim Ramadani ile birlikte yaşadığından tanıklık etmeme hakkı konusunda bilgilendirilmemiştir; 2) Onun ifade verdiği sırada duruşmayı izleyenler gayrihukuki bir şekilde duruşmadan çıkartılmışlardır ve MB'nin korunmasına yönelik alınan önlemlerle ilgili yazılı karar verilmemiştir; 3) Burim Ramadani'nin MB'ye soru sorma hakkı reddedilerek Ceza Yargılama Usula Yasasının 314. madde ihlali oluşturmuştur.
- e. Bu iddialara cevaben Yüksek Mahkeme, tanıklık etme muafiyetinin sadece sanığı eşi için geçerli olup MB'nin Burim Ramadani'nin olmadığını belirtmiştir. 2001/20 sayılı UNMIK Yönetmeliği'nin 2 ve 3. maddeleri uyarınca Mahkeme Heyeti sanığın MB ile ilişkisi olup onu iyi tanıdığı için hakkında koruyucu önlemler almıştır. Mahkeme kararı MB'nin sözlü ifade vereceği anda duruşmayı izleyenlerin tahliyesini öngörmekteydi. Son olarak Burim Ramadani'nin tanıklığı esnasında MB'ye soru sorma hakkı reddedilmemiştir. MB'nin tanıklığı özellikle polis tarafından tanıklık etmek üzere davet edildiği için genel anlamda güvenilir olarak kabul edilmiş, sanık yakınlarının tehditlerine rağmen olayları anlatırken makul ifadeler kullanmıştır.
- f. Saldırıda hayatta kalan kızın ifade şekliyle ilgili itirazda bulunulup yargılama usulünün ihlal edildiği ileri sürülmüştür. Mahkeme, saldırıda hayatta kalan kızın tanıklığı video konferans yoluyla yapıldığı için duruşmayı dinleyenlerin o süre içerisinde salondan tahliyesinin yargılama usulü ihlali oluşturmadığını tespit etmiştir. Savunma avukatı son duruşmada kıza soru sorma imkanına sahiptir.

g. Önemli maddi delillerin karartılmasından dolayı mevcut durum tespitinin eksik olduğu yönündeki iddiayı durum tespiti engellemediği için Mahkeme reddetmiştir. İtirazlar F. K. ve Arben Kiqina'dan 21 Ağustos 2001 tarihinde parafine alınan izlere ve incelenen yerlerde toplanan delillerde parmak izi veya DNA izlerinin bulunacağına yöneliktir.

27. Üçüncü derece mahkemesi olan Yüksek Mahkeme, ikinci derecenin kararının tamamını onamıştır.

28. Başvurucu, yukarıdaki kararı "son derece adaletsiz ve güvenilir delillere dayandırılmamış" olarak değerlendirmiştir. Bu yüzden Yüksek Mahkeme nezdinde kanun yararına bozma dilekçesi sunmuşlardır. Ancak Yüksek Mahkeme'nin PKL 30/10 sayı ve 1 Şubat 2011 tarihli kararı ile bu talep reddedilmiştir.

Başvurucunun iddiaları

29. Bu başvurudaki genel itiraz ilk derece mahkemelerinin sadece genel bulgu, değerlendirme ve tespitlerde bulunarak mahkemelerin her delille ilgili ayrı ayrı samimi değerlendirme gerektiren usule ilişkin hükümlerin ihlal edildiği yönündedir. Buna dayanarak başvuru kararın tutarsız olduğunu ileri sürmüştür.

30. Kısaca başvuru ilk derece mahkemelerinin başvurdukları delillerin güvenilirliğine, karar metnine ve delillerin yersiz değerlendirilmesine itiraz etmiştir. Başvurucu şu iddiaları ileri sürmüştür:

a. Mahkemeler birinci derece tanıkların ifadelerini adli tıp malzemeleri gibi yeterli delillerle ispatlamamışlardır.

b. Akrabalık ilişkisinin bulunduğu sanıkların yakınları hakkında tanıklık etmekten muaf tutulmaları gerekirdi.

c. MB tanığının Burim Ramadani ile ilişkisi olduğu için tanıklığının onun tutuklanmasına kadar dikkate alınmaması gerekirdi, çünkü Burim Ramadani kendisiyle evlenmediği için intikam almak istiyordu.

d. Mahkemeleri öncelik verdikleri Burim Kiqina'nın tanıklığı çelişkili ve kusurluydu, çünkü cinayetin işlendiği dönemde o henüz reşit değildi. Olay yerinden uzaklaşması için soruşturma yetkilileri tarafından kandırılmış ve ifadesini değiştirmek üzere polis tarafından tehdit edilmişti.

e. Saldırıda kurtulan kızın tanıklığı diğer delillerle uyumadığı için dikkate alınmaması gerekirdi.

f. Kosova Ceza Yargılaması Usul Yasası'nın 157. maddesine göre mahkemelerin tek bir delile dayanarak sanığı suçlu ilan etmemeleri gerekirdi.

g. Bölge Mahkemesi Mahkeme Heyeti'ne yeni bir yargıç atadıktan sonra yargılama baştan başlatılmayarak ceza yargılama usulünü (Kosova Ceza Yargılama Usul Yasası'nın 354-359 maddeleri) ihlal etmiştir.

Başvurunun kabul edilirliginin deęerlendirilmesi

31. Başvurucunun başvurusu hakkında bir karara varabilmek için Mahkeme'nin öncelikle Anayasa'da belirlenmiş olan kabul edilirlilik koşullarının yerine getirilip getirilmediğini görüşmesi gerekmektedir.
32. Bununla ilgili olarak Mahkeme, Anayasa'nın 113.7 maddesine atıfta bulunmak ister. Söz konusu madde şunu belirlemiştir:

“Yasalarla belirlenen tüm yasal yollar tükendikten sonra bireyler, kamu otoriteleri tarafından kendi bireysel hak ve özgürlükler ihlal edildiğinde dava açma haklarına sahiptirler”

33. Anayasa Mahkemesi, delillerin teyit edildiği bir mahkeme olmayıp bu davada mevcut durumun tespiti hakkının hukuk mahkemelerinin hakkı ve yargılama yetkisinde olduğunu vurgulamak ister. Anayasa Mahkemesinin rolü Anayasa ile güvence altına alınmış haklara hukuk yolarıyla riayet etmeyi sağlamak olup “dördüncü derece mahkemesi” gibi davranamaz (bkz. *mutatis mutandis*, Akdivar – Türkiye davası, 16 Eylül 1999, R.J.D, 1996-IV, 65. Madde ve KI 86/11 başvuru numaralı *Milaim Berisha - Kosova Yüksek Mahkemesi'nin rev. nr 20/09 sayı ve 1.3.2011 tarihli kararının Anayasa uygunluğu denetimi başvurusu hakkında Mahkeme'nin 5 Nisan 2012 tarihinde çıkarttığı karar*).
34. Başvuruda sunulan evrakta başvurunun, Anayasa ile güvence altına alınan haklarının kamu otoritelerinin karar veya hükümleriyle ihlal edildiğini gösteren deliller sunmadığı için istemin kesinleştirilmesine ilişkin yasal yükümlülüğünü yerine getirmemiş olduğu değerlendirilmelidir. Dahası Mahkeme, dava duruşmasında usulde eksiklik olup tarafsızlık ilkesinin ihlal edildiğini gösteren herhangi bir bulguya rastlamamıştır.
35. Bu çerçevede başvuru, ihlalin işlendiğine dair iddiasını destekleyecek ve ihlalin nasıl işlendiğini gösterecek deliller sunmamış ve anayasa haklarının ihlal edildiğini gösterecek olgular belirtmemiştir.
36. Bunun dışında başka başvuru, Yüksek Mahkeme'nin keyfi veya hakkaniyetsiz hareket ettiğini göstermemektedir. Hukuk mahkemelerini olgularıyla kendi olgularını değiştirmek Anayasa Mahkemesi'nin görevi değildir. Genel bir kural olarak delilleri değerlendirmek hukuk mahkemelerinin kendi bünyesindeki görevidir. Anayasa Mahkemesi'nin görevi, hukuk mahkemelerinden kararlar çıkartılırken kendi bütünlükleri içerisinde usulün hakkaniyetli uygulanıp uygulanmadığını değerlendirmektir (bkz. *mutatis mutandis*, Edwards – Birleşik Krallık 13071/87 sayı ve 10 Temmuz 1991 tarihli kabul edilmiş dava başvurusu hakkında Avrupa İnsan Hakları Komisyonunun Raporu vb.).
37. Başvurucunun davanın sonucuyla memnun olmaması, ona, Anayasanın 31. Maddesinin ihlal edildiği iddiasıyla dava açma hakkı vermez (bkz. *mutatis mutandis*, 5503/02 başvuru numaralı Mezotur-Tiszazugi Tarsulat – Macaristan davası 26 Temmuz 2005 tarihli AIHM kararı).

38. Bu koşullarda başvurucu kendi iddiasını ve Anayasa'nın 31. maddesi (Adil ve Tarafsız Yargılanma Hakkı) ihlalini gerektiği ölçüde kanıtlamamıştır. Çünkü onun sunduğu delillerden hukuk mahkemelerinin hiçbiri tarafından Anayasa ile güvence altına alınan haklarının reddedildiğini göstermeyip başvurucunun kabul edilirlilik koşullarını yerine getirmediği değerlendirilmiştir. Öyle ki başvuru İçtüzüğün 36. kuralına göre açıkça temelden yoksundur.

BU SEBEPLERDEN DOLAYI

Anayasa'nın 113.7 maddesine, Yasa'nın 20. maddesine ve İçtüzüğün 56.2 kuralına dayanarak Anayasa Mahkemesi'nin 15 Mayıs 2012 tarihinde yapılan duruşmasında oybirliğiyle:

- I. İstem kabul edilmez olarak REDDİNE karar verilmiştir.
- II. İşbu karar Yasanın 20.4 maddesine uygun şekilde taraflara bildirilip Resmi Gazetede yayımlanır.
- III. Karar derhal yürürlüđe girer.

Raportör Üye

Anayasa Mahkemesi Başkanı

Snezhana Botusharova, imza

Prof. Dr. Enver Hasani, imza